

REVISTA PRESEI
4 decembrie 2018

NEWSWEEK.RO: Ministerul Educației habar nu are care sunt costurile standard per elev/ Mircea Marian

Ministerul Educației afirmă, sub semnătura fostului ministru interimar Rovana Plumb, într-un răspuns la o interpelare a deputatei USR Cristina Iurișniți, că abia acum calculează costul standard per elev.

„S-a stabilit un eșantion martor, alcătuit din unități de învățământ din 16 județe” care să „recalculeze” coeficientul 1 și a coeficienților de diferențiere și de corecție a costului standard, arată fostul ministru interimar al Educației, Rovana Plumb.

În răspuns se arată că rezultatul studiului va determina costul per elev pentru 2019 și se face folosind datele financiare din 2017. Costul per elev urmează apoi să fie aprobat prin hotărâre de guvern. Rovana Plumb mai susține că legea nu precizează cât din costul per elev o reprezintă salariile.

REPUBLICA: Andrei a fost mutat de părinți la o școală nouă. După o lună, s-a îmbolnăvit. Despre bullying, suferința copiilor/Mădălina Gîdiuță

Andrei a fost mutat de părinți la o școală nouă, în clasa a V-a. A tot avut emoții peste vară, dar ai lui i-au repetat că va fi în regulă. Colegii vor fi la fel de drăguți ca la școala veche. Erau puțin îngrijorați, pentru că Andrei nu este genul foarte sociabil, nici nu se remarcă prin rezultate extraordinare la învățătură, în plus schimbarea învățătoarei, de care el se atașase, cu un număr mare de profesori, nu sună chiar bine.

Părinții au răsuflat ușurați când a revenit în prima zi de școală acasă și era încântat.

După o lună de școală Andrei însă s-a îmbolnăvit, a lipsit câteva zile, apoi a început să se plângă în fiecare dimineață că îl doare burta.

A încercat să îi spună tatălui că nu și-a făcut prieteni și că are un coleg la școală care îl face prost în fiecare zi și îi trânteste pe jos caietele și penarul, însă a făcut asta într-un moment în care tatăl lui repara ceva și nu a fost atent. A încercat să spună și mamei, care i-a răspuns că așa e în viață și ar fi bine să facă la fel. A completat și cu "nu te plânge tatălui tău, că ești bărbat! El dacă se ducea bătut acasă îl mai bătea o dată și taică'su! Te bate cineva, îl bați și tu!"

La nivel european, România se situează pe locul al treilea la bullying în clasamentul celor 42 de țări în care a fost investigat fenomenul, potrivit raportului Organizației Mondiale a Sănătății (OMS).

Potrivit „Salvați copiii”, trei din zece copii sunt excluși din grupul de colegi.

Trei din zece copii sunt amenințați cu bătaia sau lovirea de către colegi.

Unu din patru copii a fost umilit în fața colegilor.

Bullying-ul are fețe ascunse și se manifestă sub forma unor numeroase comportamente, cu intenția de a produce suferință și dezechilibru de putere. Există lovituri care se văd, răni care pot fi pansate, dar există și lovituri insinuante, răni care nu știi să strige după ajutor.

Într-o țară în care 63% dintre copii recunosc că sunt bătuți acasă de părinți, iar lovirea cu palma și urecheala nu sunt percepute ca violență fizică, mi se pare firesc că România se află pe locul 3 din 42 în Europa la amploarea fenomenului bullying. Pentru ca bullyingul începe acasă și se termină la școală.

A trata fenomenul bullying cu afirmații de genul „și eu pățeam la fel și n-am murit”, „dacă te bate colegul, te mai bat și eu”, „dacă nu ești în stare să te descurci, nu am ce să îți fac”, „nu mă interesează pe mine prostiile astea, tu pune mâna și învață!”, e oribil pentru copilul copleșit de frică pentru care timpul se dilată și care ar da orice să nu mai meargă la școală. Cred că adulții sunt responsabili să ajute la diminuarea acestui fenomen, cât mai mult.

Dar să trecem în revistă detalii concrete!

Ce înseamnă bullying?

Bullying reprezintă o formă de abuz emoțional și fizic, care are trei caracteristici:

- Intenționat - agresorul are intenția să rănească pe cineva;
- Repetat - aceeași persoană este rănită mereu;
- Dezechilibrul de forțe - agresorul își alege victima care este percepută ca fiind vulnerabilă, slabă și nu se poate apăra singură.

Care sunt cauzele bullying-ului?

Expunerea la violență a unei persoane poate duce mai departe, precum „efectul fluturului” (o acțiune mică într-un anumit loc, la un anumit moment-dat, poate produce schimbări majore, exponențial amplificate, în alte zone) la alte fenomene de bullying, atât din partea agresorului, cât și din partea celui agresat. De multe ori, agresorul adoptă violența ca ultima posibilitate de defulare și exprimare, fiind la rândul său abuzat ori neglijat. Cauzele cele mai des întâlnite care determină astfel de comportamente ale agresorului pot fi lipsa de empatie, egocentrismul, orgoliul, superficialitatea relațiilor umane, și, mai ales, expunerea și preluarea unor modele de comportament similare – de cele mai multe ori, copilul reproduce cu semenii săi ceea ce vede acasă.

Indiferent dacă vorbim despre bullying verbal (tachinare, batjocorire, poreclire, etichetare, jigniri, înjurături), relațional (izolare, excludere, denigrare), fizic (bătaie, îmbrâncire, distrugere sau confiscare a lucrurilor personale) sau mai nou cyberbullying (hărțuire pe telefon sau internet) efectele pentru victimă sunt răvășitoare atât pe termen scurt, cât și pe termen lung.

Copiii victime ale bullyingului trec de la confuzie, îngrijorare, tristețe, izolare și scăderea stimei de sine, la tulburări și boli fizice, în caz extrem putându-se ajunge chiar la tentative de suicid.

Cum putem ajuta copiii aflați sub incidența bullyingului?

Mi se pare esențială nevoia de conștientizare a acestui fenomen și ieșirea din zona în care considerăm că foarte multe lucruri făcute sau spuse nu înseamnă agresivitate, ci intră în sfera normalității, atât acasă, cât și la școală.

De asemenea, mi se pare important să înțelegem că efortul trebuie să fie comun, pentru ca rezultatele să apară și că primul pas este prevenția.

Atât la grădiniță și școală mai ales acasă, trebuie să arătăm copiilor tolerantă zero în mod constant față de fenomenul bullying.

Noi la grădiniță am implementat de foarte mult timp în programul zilnic jocuri de empatie și înțelegere a emoțiilor, prin care copiii sunt învățați să își identifice stările emoționale și îndrumați prin jocuri de rol de regulă să înțeleagă ce simț ceilalți copii, atât în postura de „supărat” sau „agresiv”, cât și în postura de „victimă”. La noi, identificarea acestor emoții de foarte timpuriu a ajutat foarte mult copiii.

Cred că și acasă este la fel de important ca părinții să pună preț pe ceea ce simt copiii, să îi asculte, să îi ajute să își identifice de asemenea emoții și să le permită să le manifeste.

Cred că Andrei, personajul poveștii de la începutul articolului, dacă ar fi fost ascultat cu atenție de către părinți, întrebat ce simte și ajutat să își construiască o postură demnă și curajoasă în fața colegului agresiv, nu ar fi fost în postura de a deveni atât de anxios încât să aibă probleme de sănătate.

Sunt convinsă și că, dacă diriginta clasei ar fi fost informată despre ceea ce simte Andrei și întâmplările din clasă și dacă ar fi lucrat jocuri de rol cu copiii la ora de dirigenție, agresorul lui Andrei ar fi înțeles cum se simte Andrei și nu l-ar fi agresat. Poate Andrei ar fi înțeles de ce agresorul lui simte nevoia fie răutăcios.

Sunt sigură de asemenea că dacă raportul de consiliere psihologică nu ar fi de un psiholog la 800 de elevi, poate că, deși părinții lui Andrei nu s-ar descurca foarte bine cu gestionarea întâmplărilor, ar exista un liant în persoana psihologului care să ajute enorm toate părțile implicate în această poveste.

Atât Andrei, cât și colegii lui stau atât de mult la școală în compania colegilor, încât este esențial să îi ajutăm să nu fie în postura de victime și agresori, iar perioada din pauzele școlare, când de regulă se întâmplă aceste incidente, să nu se dilate în mintea copilului și să devină un coșmar de netolerat.

Să nu uităm că Andrei, neînțeleș astăzi, poate deveni la rândul lui agresor în încercarea lui de a nu mai fi victimă niciodată. Să nu uităm că el va crește copii și le va spune așa cum i-a spus mama lui: „dacă vii bătut, te bat și eu!”

Prevenția și oprirea întâmplărilor din sfera bullyingului presupun eforturi susținute timp îndelungat, dar lucrând cu instrumente potrivite, învățând copiii să își înțeleagă propriile emoții și să respecte emoțiile celorlalți în fiecare zi încă de la grădiniță, ajută și schimbă vieți.

ȘCOALA 9: Ce le spunem copiilor despre Marea Unire?/Anca Iosif

Adunarea Națională de la 1 decembrie, tratatul de la Trianon. Unde începe și unde se termină, de fapt, povestea Marii Uniri?

Marea Adunare Națională de la Alba Iulia a fost o zi importantă din istoria României - dar cât tratează manualele ce s-a întâmplat înainte sau după 1 decembrie? Ce ar mai trebui menționat pentru elevii din România - fie ei români sau maghiari - și pe ce evenimente se pune accentul la clasă, în funcție de etnia elevilor?

Câteva răspunsuri vin de la Mihai Kovács, 28 de ani, profesor de istorie la Liceul Teologic Romano-Catolic „Gróf Majláth Gusztáv Károly” din Alba Iulia. Kovács a observat - de-a lungul celor trei ani de când e în învățământ - entuziasmul copiilor pentru subiecte celebre precum Holocaustul, comunismul, războaiele mondiale, Cezar, Napoleon, dar încearcă să-i atragă și spre alte părți ale istoriei și speră să aibă din ce în ce mai mulți copii cu care să dezbată, de ce nu, și Marea Unire.

„Încercăm să facem lucrurile altfel, să-i încurajăm să întrebe”, spune Kovács. „Sunt tot felul de prejudecăți, dintre care cea mai simplă români/ungurii mint”. „Dar există mai multe puncte de vedere și asta încerc să-i fac să înțeleagă”.

Școala9: De ce istorie?

Mihai Kovács: Mi-a plăcut istoria din copilărie. Pur și simplu e bine să știi anumite lucruri. Iar pasiunea de a citi lucruri despre trecut s-a transformat într-o profesie.

Ș9: Ce știți despre istoria Marii Uniri prin prisma familiei, școlii, facultății?

M.K.: Sunt din Călan, județul Hunedoara, am făcut facultatea la Cluj, acum lucrez în Alba Iulia.

În familie n-a prea fost subiect de discuție, iar la școală am învățat așa ca toată lumea. În clasele I-VIII am făcut școala în limba română și a fost cu elanul acesta patriotic. Eu cred că Marea Unire este pentru școlile cu predare în limba română un fel de happy end al poveștii de la ora de istorie.

În facultate a depins mult de profesor. Am avut mai mulți de istorie modernă cu abordări de la cea clasică, foarte patriotică și înflăcărată, impresionată de Marea Unire, până la cea extrem de obiectivă, care privește lucrurile factual, conjunctural, care percepe faptul că ceea ce pentru noi e o sărbătoare, pentru alții poate să nu fie. Dar nu pot să spun că a existat un consens pe tema asta.

Ș9: Cum este prezentată Marea Unire în manualele de istorie de-a VIII-a și de-a XII?

M.K.: Am predat prima oară la o școală generală din Turda, apoi am ajuns la liceul romano-catolic din Alba. Cred că manualul de-a VIII-a se concentrează mai mult asupra faptelor legate de Unirea din 1918, pe când manualul de-a XII-a încearcă să dea niște interpretări, plecând de la premisa - fundamental greșită, spun eu - că elevii de-a XII-a știu deja ceea ce au învățat sau auzit într-a VIII-a.

Într-a XI-a se fac diverse concepte, fenomene legate de istoria contemporană a Europei. Acolo vine vorba și de Primul Război Mondial, și de consecințe, în treacăt povestim și de Marea Unire, dar în sine este o temă la a VIII-a și a XII-a.

Ar trebui ca toată istoria românilor să fie integrată în istoria universală, să le facem pe amândouă în IX-XII, pentru că nici strămoșii noștri n-au trăit pe lună, evident, au trăit într-o lume, într-un context pe care-l înțelegem mai bine făcând niște paralele sau văzând ce s-a întâmplat în aceeași parte, în aceeași epocă.

Sunt de părere că informațiile din manuale sunt nerealist de multe, prea multe detalii pe care copiii nu le pot reține, asimila, așa că încerc să simplific cât mai mult lucrurile. Într-a XII-a suntem destul de legați de programa pentru Bacalaureat, încercăm să predăm încât să știe să rezolve subiectele de la examen.

Ș9: Ce simbolizează, de fapt, unirea?

M.K.: Avem un capitol care încearcă să prezinte drumul României de la apariția statului până la Marea Unire ca un proces de modernizare. Încununarea acestui proces este Unirea. E practic un ultim

pas pe drumul acesta al modernizării, sau, cel puțin, un pas foarte important. În contextul ăsta încercăm să vorbim despre ea și la clasă.

Un manual de școală va trata problemele puțin superficial pentru că nu poate discuta foarte detaliat totul. Povestea cu modernizarea începe - în manuale cel puțin - undeva în secolul al XVIII-lea: încercările de reformă ale fanarioților, răscoala lui Tudor Vladimirescu, generația pașoptistă, 1859, Carol 1, independența.

Eu cred că Unirea e rezultatul unui complex de cauze, evident e și dorința românilor din Transilvania de a se uni cu România și dorința României de a obține Transilvania; sunt și negocierile din 1916.

Practic, nu e un secret că România de-asta a intrat în război: i s-a promis Transilvania; e, până la un punct, și o chestiune politică. Plus că e ceea ce se întâmplă în Ungaria, fapt asupra căruia manualele de la noi nu insistă: vin la un moment dat comuniștii la putere, demobilizează armata și armata română ocupă, practic, o bucată bună și din Ungaria de astăzi. În condițiile astea, facilitează adunarea de la 1 Decembrie - care până la urmă decide, până la un punct, ce-și dorește poporul român din Transilvania. Dar decizia finală o aduc marile puteri la Trianon.

Ș9: Care sunt diferențele între 1 decembrie și Tratatul de la Trianon; Câtă importanță dăm fiecărui eveniment la clasă?

M.K.: Cred că e o mică diferență de percepție pentru publicul vorbitor de limba română, respectiv elevii români, pentru care principalul eveniment e ce s-a petrecut la 1 decembrie, Adunarea Națională. Publicul maghiar nu știe aproape nimic despre 1 decembrie, în schimb știe relativ multe despre Trianon, pentru ei e principalul eveniment și din cauza asta multă lume crede că la 1 decembrie s-a semnat Tratatul de la Trianon.

Cred că se întâmplă asta dintr-un considerent național: cum pentru noi 1 decembrie este sărbătoarea, pentru maghiari 1 decembrie este, practic, un eveniment neutru, din punctul lor de vedere nu s-a întâmplat mare lucru. În schimb, Trianonul este tragedie națională.

Eu îl prezint [Trianonul] factual, pur și simplu: marile puteri au negociat separat cu statele învinse câte un tratat, de exemplu au semnat cu Ungaria tratatul de la Trianon, în urma căruia următoarele teritorii au trecut în componența următoarelor state, două puncte. Și copiii le cam știu.

Încerc să intru cât mai puțin în dispute și să folosesc cât mai puțin termeni care suscită emoții: „sărbătoare”, „tragedie”, „mare realizare” și așa mai departe, pentru că nu ăsta e scopul istoriei. Ideea e să știm, nu să le dau eu niște opinii prefabricate.

Foarte puțin îmi cer ei opinia, cred că e și foarte greu să spunem în general despre fapte istorice că a fost bine, că a fost rău. Există mai multe puncte de vedere și asta încerc să-i fac să înțeleagă. „Bine” și „rău” sunt termeni relativi, în funcție de unghiul din care privești.

Ș9: Trianonul ar trebui predat mai pe larg (la toate clasele)?

M.K.: Nu cred că ar trebui neapărat tratat foarte pe larg, dar ar trebui musai menționat în toată povestea, pentru că fără Trianon nu înțelegem continuarea poveștii, statele revizioniste, al Doilea Război Mondial și așa mai departe. Pentru că, una peste alta, Ungaria a vrut să revizuiască Trianonul, nu marea Adunare Națională. Ar trebui menționat ca încheiere a poveștii, pentru că, până la urmă, la Trianon se definitivează granițele. Teritoriul ăsta pe care astăzi îl denumim generic Transilvania și care astăzi aparține României e o creație a sistemului acesta de la Versailles, din care a făcut parte și Trianonul.

Ș9: Ce ar mai trebui subliniat în manualele de istorie?

M.K.: Ar merita menționate și evenimentele din imperiul Austro-Ungar, de după sfârșitul războiului, respectiv acțiunea armatei române de după finalizarea războiului. Până la urmă e și un motiv de mândrie națională, dacă putem vorbi despre așa ceva la ora de istorie. Armata română a contribuit la răsturnarea comuniștilor de la Budapesta.

Ar trebui totul privit într-o perspectivă mai largă. Adunarea de la 1 decembrie e, evident, foarte importantă, mai ales din punct de vedere național, dar ea în sine nu explică tot ce s-a întâmplat. Ar mai trebui incluși câțiva factori ca lumea să înțeleagă mai bine.

Noi discutăm de toate sărbătorile (1 mai, 24 ianuarie, 1 decembrie) despre ce s-a întâmplat, cred că e important ca și copiii vorbitori de limba maghiară să știe, pentru că nici ei nu trăiesc pe lună, trăiesc într-o comunitate care sărbătorește; trebuie să știm ce sărbătorim.

EVENIMENTUL ZILEI: MARIJUANA, LEGALĂ în România. Totul a pornit de la acțiunea DIICOT în fața instanței/ Andrei Pospai, Emil Simionescu, Cristian Tănase

Se fumează mult „verde” în România. Și se fumează la pipă, la blant, la bong, la găleată, la vaporizator... Dramatic este că majoritatea liceenilor știu ce înseamnă un „cui” sau au văzut, cel puțin o dată, cum se rulează un „joint”. Și nu doar România este în această situație. Marijuana s-a extins atât de mult în lume în ultimii ani, încât, treptat, a început să fi e legalizată, iar acolo unde nu s-au găsit pârgurile necesare schimbării legii, a devenit „tolerată”.

Cu alte cuvinte, autoritățile știu că faci ceva rău, dar închid ochii. De un astfel de tratament au început să aibă parte și consumatorii din România. La noi, evident, nu s-a pus problema vreunui referendum. Într-o țară care pare să își dorească, mai degrabă, conservarea moravurilor, este greu de crezut că o astfel de propunere ar fi fost luată în serios. Ceea ce n-au făcut legiuitorii a făcut, însă, DIICOT, care a anunțat în instanță că pericolul social redus pe care îl reprezintă consumatorii nu justifică pe deplin cheltuielile produse de judecarea dosarului. Așa că, practic, a legalizat marijuana!

În urmă cu trei săptămâni, „Evenimentul zilei” trăgea un semnal de alarmă privind Strategia Antidrog în România, sau, mai precis, lipsa acesteia. Gâlceava dintre Agenția Națională Antidrog (ANA) și ONG-urile care au ca rol monitorizarea activității acesteia a fost, din păcate, pigmentată cu prea multe amănunte tehnice pentru a interesa publicul larg.

Una dintre concluzii a fost că decriminalizarea marijuanei ne-ar scuti de multe bătăi de cap, chiar dacă efectele ei pe termen lung nu sunt pe deplin cunoscute nici măcar în lumea medicală. A doua concluzie a fost trasă de ministrul Carmen Dan, sub a cărei oblăduire se află ANA, care l-a demis pe șeful Agenției, chestorul Oprea, în urmă cu câteva săptămâni.

Și, totuși, minunea s-a produs! Acum o lună, DIICOT anunța că renunță la urmărirea penală a consumatorilor de marijuana care aveau dosarele pe rolul instanței de la Tribunalul București, sub pretextul că aceștia prezintă un pericol social redus, iar costul urmăririi penale nu se justifică.

Avocatul Adrian Cuculis: „O decizie care cutremură profund societatea”

Avocatul Adrian Cuculis (foto) spune că informația este interesantă și îngrijorătoare în același timp: „Nu poți să iei o asemenea decizie. Și nu ai cum să aplici o decizie în bloc, pentru toți consumatorii. Soluția dată de DIICOT este foarte periculoasă, pentru că vorbim despre nerespectarea prevederilor legii”.

Avocatul susține că, în România, sunt foarte mulți minori și adolescenți care consumă cannabis, astfel încât o asemenea decizie nu face altceva decât să afecteze viitorul acestora: „Este vorba despre o decizie care ar trebui să cutremure profund societatea. Mai mult, eu zic că o anchetă la DIICOT este absolut necesară”.

În altă ordine de idei, Adrian Cuculis este de părere că ar trebui legalizată marijuana medicinală: „Este o necesitate medicală. România are încă legi comuniste. Trebuie regândită și legea care reglementează situația consumatorilor de droguri”.

„Este o încălcare directă a legii, o abatere gravă”

Avocatul este foarte concis: „Știți ce a făcut DIICOT? A decriminalizat marijuana în România! E adevărat, este penibil să urmărești și să arestezi oameni pentru că au un gram la ei sau să faci capturi de un kilogram de marijuana. Dar decizia de a renunța la urmărirea penală a consumatorilor este o încălcare directă a legii, o abatere gravă, iar cei care au luat-o ar trebui excluși din profesie”.

Pentru Adrian Cuculis soluțiile sunt altele: „Nu este în regulă faptul că o persoană se poate plimba liniștită pe stradă în Amsterdam cu un gram în buzunar, în timp ce în București ar fi arestată. Să se dea amenzi mari. Dacă prinzi un puști cu marijuana la el, arde-i o amendă de 100 de milioane, să îi usture pe părinți, să nu mai facă niciodată asta”.

„Îi transformă în zombi!”

Reputatul psiholog criminalist, prof. dr. Tudorel Butoi (foto), a comentat pentru Evenimentul zilei măsura dispusă de DIICOT în ceea ce-i privește pe consumatorii de marijuana. „Primul aspect care trebuie rostit atunci când este pusă pe tapet această chestiune ține de faptul că, în toate țările lumii, consumul de droguri este o realitate care nu poate fi contestată și care trebuie tratată cu maximum de seriozitate. Al doilea aspect de luat în calcul este acela că efectele pe termen lung, în sensul lor distructiv, iarăși nu pot fi contestate nicăieri în lume. În sfârșit, ultimul aspect se referă la fenomenul traficării drogurilor prin care sunt rostogolite sume uriașe de bani”.

Tudorel Butoi leagă consumul de droguri ușoare cu problemele sociale ale tinerilor: „E pigmentat mereu cu absenteism școlar, vagabondaj, mica prostituție, traficările de orice natură - de la țigări, la arme, cafea sau carne vie, cu realitatea sinuciderii, a crimei sau a jafului. Pe de altă parte, actualul trend în consumul de droguri presupune amestecul marijuanei, al opiumului etc. cu alte substanțe chimice, solvenți sau substanțe de utilizare medicală neuroleptică, care facilitează ingerarea unei bombe cu ceas a cărei metabolizare internă de către organism duce la efecte imprevizibile: toxicizarea celului nervoase, a sinapselor nervoase, a centrelor analitice etc. Ei bine, tot acest amestec îl transformă pe consumatorul de drog într-un zombi extrem de periculos”, și-a început profesorul Butoi pledoaria.

„Toleranța față de consumul de droguri, inacceptabilă”

Cunoscutul psiholog criminalist a punctat faptul că „în paralel cu toate aceste realități ce nu pot fi sub nici o formă contestate, apar puseuri din zona hedoniștilor consumatori care au pătruns în zona media, ca influenceri sau în cea juridică, și care habar n-au de capul lor. Sunt niște neica nimeni pe drum. Nu au luat contact niciodată cu fenomenul drogurilor. Nu îi citesc pe cei care se sinucid, careucid sau ajung să înfunde draga nenii (închisoare, în dialect - n.r.). Pentru că drogul, chiar dacă este ușor, sever, de relaxare sau de ce vrei tu, tot drog rămâne.

El își demonstrează pericolozitatea extremă în funcție de ecuația fizio metabolică a fiecărei persoane în parte. Cu alte cuvinte, unu' poate să bea două damigene de băutură și să n-aibă nici pe dracu', iar altu' să se facă țambră din două păhărele. Drogurile sunt și vor rămâne extrem de periculoase”, a mai punctat profesorul Tudorel Butoi. Din punctul său de vedere, anularea dosarelor sau trecerea lor în sertar a celor care consumă sau traficează marijuana este „o idioțenie”. „Singura soluție viabilă este să ne încadrăm în concernul țărilor cu o legislație extrem de severă în ceea ce privește drogul de orice fel ar fi el. Toleranța față de consumul de droguri este inacceptabilă. Domnilor, opriți drogul la poarta școlii!”, a tunat psihologul criminalist.

Păreră psihiatrului: De la efecte terapeutice extraordinare la stări de anxietate severă

Prof. Univ. Dr. Anamaria Ciubară (foto), medic primar psihiatru, consideră că DIICOT a procedat corect atunci când a decis neînceperea urmăririi penale pentru consumatorii de marijauna: „Din punct de vedere al specialistului în psihiatrie, consider această decizie că fiind una în spirit umanist și cu un potențial bun.

Alcoolul este de asemea un drog, iar consumul acestuia nu este incriminat de legislație. Nu trebuie să uităm că pentru tratamentul eficient al oricărui tip de adicție cel mai important factor pentru reușită este voința pacientului. Nu a fost vreodată demonstrată clar din punct de vedere științific eficiența acțiunilor punitive asupra pacienților”.

Psihiatrul admite beneficiile medicale ale plantei: „Marijuana este un amestec din frunzele, tulpinile, semințele și florile uscate ale cânepii indiene (*Cannabis sativa* indică) și are aspect de tutun verzui tăiat foarte fin. Fiecare tip de marijuana conține THC (tetrahidrocanabinol), principala substanță psihoactivă a acestor produse vegetale. Cu cât valoarea THC-ului este mai mare, cu atât mai puternice sunt efectele acestui drog ușor. Substanțele active din cannabis au o istorie îndelungată și plină de tradiție, ca medicamente. În țările Orientului și Americii latine, aceste substanțe sunt puternic răspândite și au indicații medicale de consum. Există țări și în Europa în care acest drog se poate elibera cu prescripție medicală din farmacii, sau unele care au zone amenajate spații pentru consumul în scop social al acestui drog”.

Poate declanșa psihoze schizofreniforme

Prof. Univ. Dr. Anamaria Ciubară a explicat, pentru Evenimentul zilei, care sunt efectele resimțite de consumatori: „Unii oameni nu simt nimic dacă fumează marijuana, iar alții se pot relaxa și pot avea un sentiment înălțător. Se descriu diferite faze ale stării tipice de euforie (engl. „cannabis high”, „social high”). Printre efectele inițiale se numără adesea o stare de agitație, însoțită ocazional de stare de tensiune și anxietate, stări ce vor fi urmate în curând de o senzație plăcută de siguranță și ocrotire. Urmează stări introspective și echilibrate, de un calm deosebit. Alteori pot apărea oscilații ale dispoziției, râsul nemotivat alternând cu tăcerea contemplativă. Este caracteristică intensificarea percepției mediului extern și intern. În cazul consumului în grup, aceste modificări pot determina o trăire mai intensă a relațiilor de grup. Pierderea atitudinii critice atunci când se instalează efectul psihogen poate duce la perceperea defectuoasă a realității obiective (efectul halucinogen)”. Există, însă, cazuri când consumatorul nu asimilează bine substanțele: „Consumatorul nu face față

întotdeauna intensității trăirilor noi, ceea ce poate avea ca și consecință apariția unor stări de anxietate severă. Amețeala după cannabis nu are aceeași evoluție în toate cazurile, existând și stări euforice atipice. Uneori, consumul de cannabis poate simula, agrava sau declanșa psihoze schizofreniforme”.

Întrebată dacă ar trebui legalizată marijuana, reputatul psihiatru spune că „orice drog este foarte periculos atunci când este consumat în scop recreativ, din cauza potențialului adictiv deosebit de ridicat. Din punct de vedere medical, a fost demonstrată eficiență administrării cannabisului în multiple patologii: scleroză multiplă, hipertensiunea arterială, incontinență urinară, tulburările gastro-intestinale, neoplaziile, durerea cronică, boală alzheimer, apneea de somn și multe altele. Prin urmare, poate există un argument bine documentat care să permită legalizarea consumului, dar doar într-un cadru foarte bine stabilit prin prevederi legale riguroase”.

După aproape 800 zile a fost adoptat Planul de Acțiune al Strategiei Naționale Antidrog

Planul de Acțiune al Strategiei Naționale Antidrog pentru perioada 2018-2020 a fost adoptat prin Hotărârea de Guvern nr. 853, după aproape 800 de zile de la elaborarea sa! „În sistemul de tehnică legislativă el a intrat până la nivel guvernamental. Guvernul de la acea vreme, în ultimele două luni când trebuia să îl pună în aplicare, nu l-a mai pus. Din momentul acela lucrurile s-au complicat pentru că s-a schimbat guvernul, iar din ianuarie 2017 a început altă avizare. Noul guvern nu a vrut să își asume ce au semnat ceilalți. La câteva luni s-a schimbat din nou guvernul, iar procedura s-a reluat. În momentul de față, planul se află de două luni la Ministerul Justiției. Așteptăm ca acesta să își pună ultima semnătură, iar planul este gata”, declara pentru EVZ, chestorul Sorin Oprea, directorul Agenției Naționale Antidrog, într-un material din data de 22 octombrie.

Planul de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale antidrog 2018-2020 conține activitățile concrete prevăzute în Strategia Națională Antidrog 2013 - 2020 privind dezvoltarea mecanismelor de coordonare, colaborare inter-instituțională, transparență decizională, cercetare și analiză strategică. Planul abordează problematica drogurilor din dublă perspectivă și anume: adaptarea instituțiilor, a entităților private ale societății și a persoanei la provocările determinate de schimbare, pe de o parte, iar pe de altă parte, determinarea schimbării în sensul dorit, adică în sensul stopării sau diminuării fenomenului drogurilor.

ANA consideră că în ciuda faptului „că Planul de acțiune nu a fost aprobat în anul 2017, așa cum era prevăzut, Agenția Națională Antidrog, împreună cu partenerii instituționali și ai societății civile, și-a îndeplinit toate atribuțiile conform obiectivelor și activităților înscrise în Strategia națională antidrog 2013 – 2020, desfășurând activități concrete, precum prevenirea consumului de droguri; asistența consumatorilor de droguri; colaborarea la nivel național cu partenerii instituționali și cu societatea civilă; relaționarea cu mass-media; cooperarea internațională”.

Agenția spune despre Planul de acțiune că „este un document care ghidează activitatea antidrog, în baza responsabilităților din lege”.

JURNALUL NAȚIONAL: Elevii vor reformă în Educație

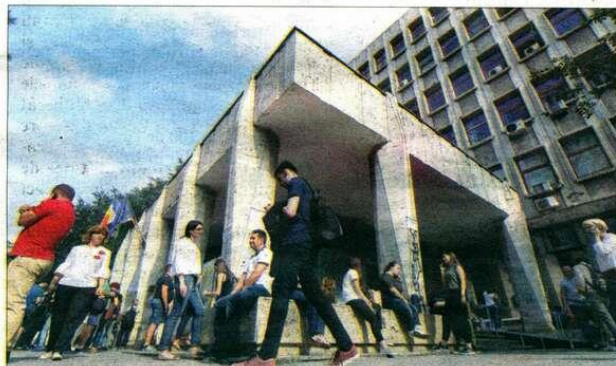
■ Gândirea critică versus pregătirea practică ■ Soluția învățământului dual

Piața are nevoie de buni executanți

Piața forței de muncă din România este din ce în ce mai goală, după ce au plecat să lucreze în străinătate circa patru milioane de români. La acest deficit de personal lăsat în urmă de cei care au ales alte țări ale lumii, se adaugă slaba pregătire a tinerelor generații, iar vina este aruncată, aproape în totalitate, pe sistemul de Educație, de la gimnaziu până la sistemul universitar. O soluție de urgență, găsită de specialiști, este învățământul universitar dual, care ar modifica structura actuală a curriculei din facultăți și ar elimina tradiția pregătirii pur teoretice. Piața are nevoie de buni executanți, care să umple în timp cel mai scurt golurile actuale și cele preconizate pentru viitorul apropiat, dar există și pericole: eliminarea gândirii critice.

DIANA SCARLAT

România a suferit în ultimele trei decenii de deficitul de absolvenți pregătiți să intre direct pe piața forței de muncă, din cauza lipsei de corelări dintre teorie și practică, dar mai ales din cauza necorelării între pregătirea universitară și cerințele reale ale pieței. Din acest motiv, s-a vorbit, ani la rând, despre universități ca "fabrici de diplome", mai ales pentru că tinerii absolvenți au fost cei mai afectați de crizele succesive ale locurilor de muncă și primii respinși de angajatorii care le-au impus cerințele, uneori absurde, precum cea de a avea deja experiență în domeniul în care vor să se angajeze. Istoria ultimilor 29 de ani pare să se răzbune astăzi, când piața are nevoie

de forță de muncă și mai ales de tineri, pentru care ar face orice ca să-i absoarbă direct de pe băncile școlilor. Și pentru a face acest lucru, chiar au propus un sistem nou de studiu universitar, care să lase cel puțin un an din trei pentru munca efectivă în companii, astfel încât studenții să ajungă direct în piața forței de muncă, unde se vor specializa pentru posturile ocupate.

Turismul, cel mai afectat domeniu
Specialiștii de la Academia de Studii Economice (ASE) București au făcut recent un studiu care să măsoare în primul rând disponibilitatea elevilor de liceu de a merge mai departe cu un studiu universitar dual, iar rezultatele au fost excelente pentru cei care își doresc să lucreze cu studenți și tineri absolvenți. Unul dintre modelele de

la care a pornit ideea învățământului universitar dual – care pare a fi viitorul studiilor universitare, în contextul deficitului de forță de muncă – este Universitatea de la Lausanne.

Printre marile avantaje ale învățământului universitar dual este faptul că se stabilizează populația, în zonele monoindustriale și în localitățile mai mici. La noi, așa ceva se poate întâmpla la Tulcea, unde tinerii ar putea lucra în turism.

conf. univ. dr Tănase Stamule, ASE București

s-a născut în Germania, apoi s-a extins în Austria, Elveția, Olanda și chiar Slovacia, care este un model de bune practici. Învățământul dual este foarte bun pentru toate domeniile economiei, de la inginerie până la comerț, industrie și turism. Vestita universitate de la Lausanne este una în care se face învățământ dual. Noi, în România, suntem pe primele trei locuri din lume la lipsa de corelări între ceea ce studiem și ceea ce lucrăm. Acest lucru s-ar putea regla, în timp foarte scurt, prin intro-

ducerea învățământului universitar dual", explică Tănase Stamule, conf. univ. dr, prodecan FABIZ, ASE București. Cum cea mai afectată de deficitul de personal calificat este industria ospitalității, deja există discuții între universități și agenții economici din turism, pentru a introduce acest tip nou de studiu, care ar permite ca studenții să facă foarte multe ore de practică și chiar să desfășoare ultimul an de studiu direct la locul de muncă.

Scad cheltuielile companiilor cu trainingurile și fidelizarea

Printre avantajele imediate pe care le-ar produce introducerea învățământului universitar dual în România se numără și reducerea costurilor cu reconversia profesională a angajaților, arată specialiștii. Dacă până acum, companiile au investit foarte mulți bani pentru pregătirea continuă și specializarea angajaților, pe cursuri și stagii de training, o infuzie de capital uman pregătit direct în companie ar scuti mare parte din aceste cheltuieli cu angajații, dar și cu bonusurile pentru fidelizare. De asemenea, angajatorii n-ar mai fi nevoiți să-și formeze specialiștii de care au nevoie, plătit cursuri pentru angajați, ci ar putea prelua studenții care se pregătesc exact pentru acele posturi și apoi ar putea să-și păstreze ca angajați, pentru mai mult timp. O astfel de soluție ar duce, implicit, la scăderea altor piețe, precum cea a trainingurilor, dar avantajul ar fi al companiilor care preiau forță de muncă de bună calitate și calificată chiar prin practica în interiorul companiei, fără a plăti suplimentar. Mai mult, companiile care încep o astfel de colaborare cu o universitate pot cere anumiți specialiști care să poată merge la practică, apoi direct la locul de muncă, în timpul studiilor. „Curricula ar fi comună, în sensul că universitățile vor face curricula în funcție de nevoile companiilor”, explică Simona Chirică, conf. univ. dr. la ASE București.

Filosofia și Literale, cenușăresele contemporane

Domeniile pentru care se pot pregăti specialiști în sistemul de învățământ universitar dual le exclud pe cele care formează gândirea critică și care stimulează creativitatea. Dar răspunsurile elevilor care ar fi dispuși să intre în învățământul universitar dual arată că marea majoritate a tinerilor tinde spre domeniile cu aplicabilitate practică și către câștigurile financiare imediate și garantate. „Din răspunsurile pe care le-au dat elevii la întrebările din chestionarele noastre, gândirea critică și creativitatea intră într-un top trei negativ, sunt situate pe lista scurtă a aptitudinilor de care ei consideră că nu au nevoie. În topul avantajelor pe care le găsesc ei în acest sistem se află șansa de a-și găsi imediat un loc de muncă bine plătit”, explică conf. univ. dr Vasile Strat, de la ASE București. De asemenea, pe ultimul loc în topul domeniilor de pregătire universitară, pentru specialiștii care studiază această nouă formă de educație, în raport cu cerințele pieței, se situează Filosofia și Facultatea de Litere, adică exact acele două facultăți tradiționale care formează gânditori, într-o societate orientată aproape exclusiv către pregătirea pragmatică.